

569/5 *skrytka 28/3 19*

ŚGIŚLE TAJNE

Trzymać pod zamknięciem

Otrzymują: NACZELNE DOWODZTWO I
 SZEF SZTABU GENERALNEGO I
 MINISTERJUM SPRAW ZAGRANICZNYCH..... I
 SZEF ODDZę I-go MINę SPR.WOJę PUŁK.RYBAK.....
 Koncept..... I
 Rezerwa..... I
 Razem egzemplarzy 6

Warszawa dnia 21 Marca 1919

SPRAWOZDANIE KWATERY ATTACHES

Ambasador
Noulens w
sprawie
Gdańska

W rozmowie z ambasadorem Noulens dowiedzieliśmy się o rzeczach następujących:

I. Rezultat pobytu w Gdańsku: różnica zapatrywania się na sprawę Gdańską, która egzystowała wśród przedstawicieli poszczególnych misji. Wobec braku dokładnych informacji - po rozpatrzeniu się w stosunkach poznańskich zniwelowała się, t.j. przyjęło lednomyślnie poglądy Francuzów i następstwem tego była zmiana zdania Konferencji w Paryżu.

W chwili obecnej w Paryżu uznali za niezbędne przynależność Gdańska do Polski.

II. Rokowania w Poznaniu: zostały przerwane z powodu, że Niemcy chcąc uzyskać na czasie, najpierw tłumaczyli się brakiem instrukcji w Berlinie, a po otrzymaniu takowych - że sprawa ta ma być zdecydowaną w Spa.

Chwilowo probowali się zachować prowokacyjnie: to zmusiło p.Noulensa do wyrzucenia jednego z sekretarzy - Komisji Niemieckiej i do chwilowego przerwania rokowań. Po wznowieniu rokowań wykręcali się wszelkimi sposobami, jednakże nie dopuszczając do ostatecznego zerwania stosunków.

Zachowanie się Niemców oburzyło wszystkich: w imieniu Misji Koalicyjnej Ambasador Noulens energicznie komunikował o tem Konferencji Pokojowej. Na

III. Nastroj Konferencji Pokojowej w obecnej chwili w sprawie Gdańska, bezwarunko o przychylny dla Polski. Dawne wahania się w orientacjach pojedynczych Państw co do Sprawy

Polskiej znikły: wszyscy stoją na punkcie widzenia najlepszym dla nas.

IV. Powoływania się Niemców na to, iż sprawa Gdańska obchodzi komisję w Spaa zostały nie wzięte pod uwagę w Paryżu i po porozumieniu się z Marszałkiem Foch'em kategorycznie odrzucone.

V. Co do uzbrojenia Armji Polskiej? - Są gotowe do odesłania w każdej chwili. Ma o tem p. Noulens telegraficzne zawiadomienie z Paryża. Zawiadomiono podobno, że za parę dni mają być wysłane.

- Na moje pytanie: a więc przez Szwajcarję, bo w danej chwili drogi wodnej jeszcze niema faktycznie. -

- Jak to? - Mówię Panu, że tu dwóch zdań być nie może. Konferencja Pokojowa w sposób najkategoryczniejszy zaopiekowała się tą sprawą.

- " A więc możemy być spokojni. * Bezwarunkowo, Niemcy powinni, będą zmuszeni i wypełnią nam warunki podyktowane przez Koalicję. Dodam jeszcze jedno, o czem żałuję, iż zapomniałem zakomunikować Panu Komendantowi, Naczelnikowi Państwa. Mam depeszę Marszałka Foch'a, którą odebrałem przed dwoma dniami i który w formie najbardziej kategorycznej zapewniał mnie, iż żadnych wahań w Paryżu niema; jest gotów i wywrze potrzebny nacisk na Niemców, wobec czego ja w chwili obecnej i Misja Koalicyjna na czele, której stoję, możemy pozostawać nadal pewnymi siebie w Polsce, zapatrując się spokojnie na dalszy przebieg wypadków. Potężna pomoc będzie prędką ."

Ze swojej strony prowadziłem rozmowę zastosowując się ściśle do wskazówek K.P. udzielonych mi wczoraj przez p. Szefa Kwatery Attachés Wojskowych.

W ostatniej chwili dowiedziałem się, iż czasowo nie posiadają Francuzi w Warszawie komunikacji z Odessą.

Wstrzymują ruch jeńców i nie będą wyprawiali oficerów b. Armji Rosyjskiej w tym kierunku.

Pomoc
Włoch dla
Armji P.

Dowiedzieliśmy się w zaufaniu od Misji Włoskiej (MIN. Monta-
tagna) że Włosi wyrazili zgodę, na pomoc materjalną dla
Armji Polskiej i że w najbliższym czasie oczekiwać na-
leży większych transportów amunicji i aeroplanów. Z dal-
szych wynurzeń Ministra należy wnioskować, że Włosi mają
zamiar w tajemnicy przed resztą Koalicji rozpocząć sta-
rania o zawarcie z Polską przymierza szczytno-odpornego
i tem należy tłumaczyć tą chęć doraźnej pomocy. Wskazaniem
więc jest wykorzystanie chwili dla naszych interesów.
Dnia 21 Marca r. b. przybyli z Paryża jako przydzieleni
do Misji Gen. Niessela: podpułk. Marquet, podpułk. Ranty
i Major Sayet. Oprócz tego, przyjechał ze specjalnymi
poleceniami pułkownik Jacobi. Pułk. Marquet wyjeżdża
dziś t. j. 22 Marca do Poznania.

Przybycie
Francuskiej
Misji.

MINISTERSTWO WOJSK POLSKICH
ADJUTANT GENERALNA

L. Dz. 569 / dnia 22 / III 1919 r.
załącz. Wydział

NACZELNE DOWÓDZTWO W.P.

Kwa Nr. 2675/VI

Ściśle tajne.

Warszawa, dn. 21 marca 1919.

SPRAWOZDANIE KWATERY ATTACHE:

AMBASADOR NOULENS W SPRAWIE GDAŃSKA.

W rozmowie z amb. Nouleńs dowiedzieliśmy się o rzeczach następujących:

I. Rezultat pobytu w Gdańsku: różnica zapatrywania się na sprawę Gdańską, która egzystowała wśród przedstawicieli poszczególnych misji. Wobec braku dokładnych informacji - po rozpatrzeniu się w stosunkach poznańskich zniwelowała się, t.j. przyjęto jednomyślnie pogląd Francuzów i następstwem tego była zmiana zdania Konferencji w Paryżu.

W chwili obecnej w Paryżu uznali za niezbędne przynależność Gdańska do Polski.

II. Rokowania w Poznaniu zostały przerwane z powodu, że Niemcy chcą uzyskać na czasie, najpierw tłómaczyli się brakiem instrukcji w Berlinie, a po otrzymaniu takowych, że sprawa ta ma być zdecydowaną w Spaa.

Chwilowo próbowali się zachować prowokacyjnie; to amusiło p. Noulensa do wyrzucenia jednego z sekretarzy Komisji Niemieckiej i do chwilowego przerwania rokowań. Po wznowieniu rokowań wykrecali się wszelkimi sposobami, jednakże nie dopuszczając do ostatecznego zerwania stosunków.

Zachowanie się Niemców oburzyło wszystkich, w imieniu misji koalicyjnej amb. Noulens energicznie komunikował o tem Konferencji Pokojowej.

III. Nastrój Konferencji Pokojowej w obecnej chwili w sprawie Gdańska, bezwarunkowo b. przychylny dla Polski. Dawne wahania się w orientacjach pojedynczych Państw co do sprawy polskiej znikły; wszyscy stoją na punkcie widzenia najlepszym do nas.

IV. Powoływania się Niemców na to, iż sprawa Gdańska obchodzi Komisję w Spaa zostały nie wzięte pod uwagę w Paryżu i po porozumieniu się z marsz. Foch'em kategorycznie odrzucone.

V. Co do uzbrojenia armji polskiej? - Są gotowe do odesłania w każdej chwili. Ma o tem P. Noulens telegraficzne zawiadomienie z Paryża. Zawiadomiono podobno, że za parę dni mają być wysłane.

Na moje pytanie: a więc przez Szwajcarję, bo w danej chwili drogi wodnej jeszcze niema faktycznie -

- Jak to? Mówię Panu, że tu dwóch zdań być nie może. Konferencja Pokojowa w sposób jaknajkategoryczniejszy zaopiekowała się tą sprawą.

A więc możemy być spokojni. - Bezwarunkowo, Niemcy powinni, będą zmuszeni i wypełnią nam warunki, podyktowane przez koalicję. Dodam jeszcze jedno, o czem żałuję, iż zapomniałem zakomunikować Panu Komendantowi, Naczelnikowi Państwa. Mam depeszę marsz. Foch'a, którą odebrałem przed dwoma dniami i który w formie najbardziej kategorycznej zapewniał mnie, iż żadnych wahań w Paryżu niema, jest gotów i wywrze potrzebny nacisk na Niemców, wobec czego ja ~~xx~~ w chwili obecnej i Misja Koalicyjna na czele której stoję, możemy pozostawać nadal pewnymi siebie w Polsce, zapatrując się spokojnie na dalszy przebieg wypadków. Potężna pomoc będzie prędką.

Ze swojej strony prowadziłem rozmowę zastępując się ściśle do wskazówek K.P. udzielonych mi wczoraj przez P. Szefa Kwatery Attachés Wojskowych.

W ostatniej chwili dowiedziałem się, iż czasowo nie posiadają Francuzi w Warszawie komunikacji z Odesą.
Wstrzymują ruch jeńców i nie będą wyprawiali oficerów b. armji rosyjskiej w tym kierunku.

POMOC WŁOCH DLA ARMJI POLSKIEJ:

Dowiedzieliśmy się w zaufaniu od misji włoskiej /min. Montagna/, że Włosi wyrazili zgodę na pomoc materjałną dla armji polskiej i że w najbliższym czasie oczekiwać należy większych transportów amunicji i aeroplanów. Z dalszych wynurzeń Ministra należy wnioskować, że Włosi mają zamiar w tajemnicy przed resztą koalicji rozpocząć starania o zawarcie z Polską przymierza zaczepno-odpornego i tem należy tłumaczyć tę chęć dotychczasowej pomocy. Wskazaniem więc jest wykorzystanie chwili dla naszych interesów.

PRZYBYCIE FRANCUZKIEJ MISJI:

Dnia 21 marca r.b. przybyli z Paryża jako przydzieleni do Misji gen. Niessela: ppułk. Marquet, podpułk. Ranty i mjr. Sayet. Oprócz tego przyjechał ze specjalnymi poleceniami pułk. Jacobi. Pułk. Marquet wyjeżdża dziś, t.j. 22 marca do Poznania.

Za zgodność odpisu :

Otrzymują: Naczelne Dowództwo W.P......I
Szeft Sztabu Generalnego.....I
Min. Spraw Zagranicznych.....I
Szeft Oddziału I Min. Spraw Wojskowych Podpułk. Rybak.....I
Rezerwa.....I
Koncept.....I

ŚGIŚLE TAJNE

Trzymać pod zamknięciem

Razem egzemplarzy.....6.

SPRAWOZDANIE KWATERY ATTACHES

(Obrany 28/III 1919)

O przyjeździe
Członków Misji

Dnia 21 b.m. pociągami paryżskimi przybyli jako przy-
słane do Misji Gen. Niessela podpułk. .

Dnia 22 b.m. przyjechał ze Lwowa Major Angielski King.

Dnia 23 b.m. przybyli z frontu bolszewickiego: Gen.

Kernan i Gen. Carton de Wiard.

O wyjeździe
Członków Misji.

Dnia 22 b.m. wyjechali do Poznania Pułk. Marquet, i por.
Martin.

Dnia 23 b.m. wyjechali do Paryża: Pułk. Hammond, Pułk. Swift

Wyjechał również tego samego dnia Kapitan de Suzannet.

Kapitan de
Suzannet.

Kap. de Suzannet więcej do Warszawy nie powróci; ma
być zaliczony za dwa tygodnie do rezerwy. W chwili o-
becnej zawiózł sprawozdanie Gen. Niessela dla Gen. Focha

poza tem obiecał Gen. Rodziewiczowi przypilnowanie
dostaw artyleryjskich a o które miał się wystarać w
Paryżu Gen. Barthelemy.

O ile nam wiadomo, odwozi przez grzeczność dla p. Izwole-
kiego w Paryżu, referat Warszawskiego Komitetu Rosyjs-
kiego i rozmaite podania i papiery w sprawie przypusz-
czalnej konfiskaty w Polsce dóbr donacyjnych, należą-
cych obecnie do Rosjan.

Kapitan de Suzannet na kilka miesięcy przed wojną oże-
nił się w Biarritz z Hr. Murawjową, córką b. Ambasadora
Francuskiego w Rzymie; chociaż jeszcze nigdy nie
był w Rosji, jednakże korzysta z każdej sposobności,
aby rodakom żony dopomóc. Robi to przez miłość dla żony

Kap.de Suzannet cieszył się kompletnym zaufaniem Gen.Niessel
Zastąpi go na razie w Misji Commandant Magne, który dzisiaj
wrócił z Poznania

Daje się zauważyć, że Koaljantów niepokoi obecny stan rze-
czy na Węgrzech. Armja wschodnia Francuska licząca 150000 lu-
dzi, podzielona na masę oddziałów, nie może być łatwa do zu-
żytkowania dla walki. Robi dyplomacja Francuska starania,
ażeby wyciągnąć w swoje kombinacje polityczne w walce z bol-
szewizmem Grecję i Rumunję.

Dowiadujemy się, że na posła do Wiednia ze strony Francji,
zostałznaczony Hr. Cherisët.

Z rozmów i nastrojów dni ostatnich daje się zauważyć wśród
Członków Misji pewne niezadowolenie z postępowania Kon-
ferencji Paryskiej, która nie dosyć reaguje na wysłane przez
Misję tutejszą raporty i często wręcz odmienne decyzje prze-
prowadza. Przykładem tego ostatniego jest depesza o za-
przestaniu działań wojennych pod Lwowem. Dlatego też Gen. Car-
ton de Wiard i Sir Esme Howard chcieliby jaknajprędzej po-
wrócić do Paryża, aby tam osobiście niektóre sprawy dotyczą-
ce naszych granic oraz organizacji przyjscia nam z pomocą
w walce z bolszewizmem wyświecić i decyzję względem nich
przynaglić. Pozostaną tutaj młodszy oficerowie Major King
i Kap. Maule (Misja Angielska).

Gen. Caron de Wiard jest bardzo zadowolony ze swej wycieczki
do Słonima.

Gen. Szeptycki nader dodatnio zrobił na nim wrażenie .

Frapowały go straszne spustoszenia w *potaci* i kom-
pletny brak mieszkańców w wielu osadach. Gen. obiecał spe-
cjalnie prosić Rząd Angielski o wysłanie na ten front od-
działu Automobili pancernych, a

Wszelkie materiały wojenne, przy szybkiej demobilizacji
Armji pozostają w Anglji w wielkiej ilości, tak że jak
tylko sprawa Gdańska się wyjaśni, a przedewszystkim sprawa
waluty polskiej umożliwi się sfinansowanie takiej trans-

zakcji.

Anglja będzie mogła dostarczyć znaczne ilości broni i umundurowania.

Według otrzymanych wiadomości, pierwsze transporty wojsk Gen. Hallera mają przed końcem tego tygodnia wyruszyć do Gdańska z tem, że same sobie w Gdańsku dadzą radę. Gen. Henrys również w tych dniach wyjeżdża z Paryża i jest pełen nadziei, że go Państwa Ententy w jego robocie poprą, i umożliwią Polsce stawienie czoła nawale bolszewickiej. Gen. Henrys ma około 45 lat, ukończył szkołę wyższą wojskową we Francji, i podczas wojny odznaczył się chlubnie w Mezopotamji, pod Verdun, i ostatnio na froncie Salonickim. Adjutantem jego jest Jan hr. Castellau, wielki przyjaciel Polaków i spokrewniony z kilkoma rodzinami polskimi.

Anglicy tutejsi poruszają kwestję użycia wojsk Gen. Hallera na froncie Ukraińskim i mówią, że byłoby to z wielu względów niepolityczne i uważają, że wojska te, w całości winny być użyte na froncie bolszewickim. O odnośnych projektach w tym względzie sfer kompetentnych, nic nie wiadomo.

Częściowe wyewakuowanie wojsk Francuskich z Odessy, i posuwanie się bolszewików na Ukrainie, którzy zajęli ostatnie Winnicę, Berdyczów, i linię kolejową Korostyn-Sarny, bardzo zaczynają niepokoić sfery paryskie, które tu przesyłają alarmujące depesze i zapytania.

Na czele wojsk bolszewickich w Kijowie stoi jakoby Gen. Kłębowski b. Kwatermistrz Sztabu Gen. Brusilowa.

Mówią o tem, że w Mikołajowie nad morzem Czarnem, pozostało jeszcze 22000 Niemców, których postępowanie jest zagadkowe. Anglicy w całej tej sytuacji na południu nie mogą się zorientować i nie chcą zrozumieć, że zbliża się chwila, kiedy front nasz ukraiński zleje się z bolszewickim i że Ukraina i wschodnia Galicja połączą się z Radą Sowieców.

Kapitan Ventury (Włoch) wyraził pewne obawy, co do bolszewizmu we Włoszech, zauważył on przy tem, że obecnie we Włoszech znaj-

Odpis.

NACZELNE DOWÓDZTWO W.P.
Kwa Nr. 2998/VI.

Ścisłe tajne.

570 / T

SPRAWOZDANIE KWATERY ATTACHE

otrzymane 28.111.1919.

O PRZYJEŹDZIE CZŁONKÓW MISJI:

Dnia 22 b.m. przyjechał ze Lwowa Major Angielski King.
Dnia 23 b.m. przybyli z frontu bolszewickiego gen. Kernan,
i gen. Carton de Viard.

O WYJEŹDZIE CZŁONKÓW MISJI

Dn. 22 b.m. wyjechali do Poznania pułk. Marquet i por.
Martin.
Dn. 23 b.m. wyjechali do Paryża: pułk. Hammond, pułk. Swift
Wyjechał również tego samego dnia kpt. Suzannet.

KAPITAN DE SUZANNET.

Kpt. de Suzannet więcej do Warszawy nie powróci, ma być
zaliczony za 2 tygodnie do rezerwy. W chwili obecnej zawiązkę
sprawozdanie gen. Niessela dla gen. Foch'a, pozatem obiecał
gen. Rodziwiczowi przypomnienie dostaw artyleryjskich, a o
które miał się wystarać w Paryżu gen. Berthelemy.

Oile nam wiadomo, odwozi przez grzeczność dla p. Izwoł-
skiego w Paryżu referat Warszawskiego Komitetu Rosyjskiego
i rozmaite podania i papiery w sprawie przypuszczalnej kon-
fiskaty w Polsce dóbr donacyjnych, należących obecnie do
Rosjan.

Kpt. de Suzannet na kilka miesięcy przed wojną ożenił
się w Biarritz z Hr. Murawjową, córką b. ambasadora rosyjskie-
go w Rzymie. Chociaż jeszcze nigdy nie był w Rosji, jednak-
że korzysta z każdej sposobności, aby rodakom żony dopomóc.
Robi to przez miłość dla żony.

Kpt. de Suzannet cieszył się kompletnym zaufaniem gen.
Niessela. Zastąpi go narazie w Misji Commandant Magne, który
dzisiaj wrócił z Poznania.

Daje się zauważyć, że koalicjantów niepokoi obecny stan rze-
czy na Węgrzech. Armja wschodnia franc. licząca 150000 lu-
dzi, podzielona na masę oddziałów, nie może być łatwa do
zużytkowania dla walki. Robi dyplomacja francuzka starania,
ażeby wciągnąć w swoje kombinacje polityczne w walce z bolsze-
wizmem Grecję i Rumunję.

Dowiadujemy się, że na posła do Wiednia ze strony Francji
zostałznaczony hr. Cheriset.

Z rozmów i nastrojów dni ostatnich daje się zauważyć
wśród członków misji pewne niezadowolenie z postępowania
Konferencji Paryskiej, która nie dosyć reaguje na wysłaną przez
misję tutejszą raporty i czysto wręcz odmienne decyzje
przeprowadza. Przykładem tego ostatniego jest depesza o
zaprzestaniu działań wojennych pod Lwowem. Dlatego też
gen. Carton de Viard i Sir Esme Howard chcieliby jaknajprędzej
powrócić do Paryża, aby tam osobiście niektóre sprawy, doty-
czące naszych granic oraz organizacji przyjscia nam z pomocą
pomocą w walce z bolszewizmem wyświecić i decyzję względem
nich przynaglić. Pozostaną tutaj młodszy oficerowie, mjr. King
i kpt. Maule /Misja Angielska/.

Gen. Carton de Viard jest b. zadowolony ze swej wycieczki
do Słonika.

Gen. Szeptycki nader dodatnie wywarł na nim wrażenie.

Frapowały go straszne spustoszenia wschodniej polaci
i kompletny brak mieszkań w wielu osadach. General obie-
cał specjalnie prosić rząd angielski o wysłanie na ten
front oddziału automobili pancernych.

Wszelkie materiały wojenne, przy szybkiej demobilizacji
armji pozostaje w Anglii

w wielkiej ilości tak, że jak tylko sprawa Gdańska się wyjaśni, a przedwzysztkiem sprawa waluty polskiej umożliwi sfinansowanie takiej tranzakcji.

Anglja będzie mogła dostarczyć znaczne ilości broni i umundurowania.

Według otrzymanych wiadomości pierwsze transporty wojsk gen. Hallera mają przed końcem tego tygodnia wyruszyć do Gdańska z tem, że same sobie w Gdańsku dadzą radę. Gen. Hebrys również w tych dniach wyjeżdża z Paryża i jest pełen nadziei, że go Państwa Ententy w jego robocie poprą i umożliwią Polsce stawienie czoła nawale bolszewickiej. Gen. Henrys ma ok. 40 lat ukończył szkołę wyższą wojskową we Francji i podczas wojny odznaczył się chlubnie w Mezopotamji, pod Verdun i ostatnio na froncie Salonickim. Adjutantem jego jest Jan hr. Castellau, wielki przyjaciel Polaków i spokrewniony z kilkoma rodzinami polskimi.

Anglicy tutejsi poruszają kwestję użycia wojsk gen. Hallera na froncie Ukraińskim i mówią, że byłoby to z wielu względów niepolityczne i uważają, że wojska te w całości winny być użyte na froncie bolszewickim. O odnośnych projektach w tym względzie sfer kompetentnych nie wiadomo. Częściowe wyewakuowanie wojsk francuzkich z Odesy i posuwanie się bolszewików na Ukrainie, którzy zajęli ostatnio Winnicę, Berdyczów i linię kolejową Korostyn-Sarny, bardzo zaczynają niepokoić sfery paryskie, które tu przesyłają alarmujące depesze i zapytania.

Na czele wojsk bolszewickich w Kijowie stoi jakoby gen. Kłębowski, b. kwatermistrz Sztabu gen. Brusilowa.

Mówią o tem, że w Mikołajewie nad morzem Czarnem pozostało jeszcze 22000 Niemców, których postępowanie jest zagadkowe. Anglicy w całej tej sytuacji na południu nie mogą się zorientować i nie chcą zrozumieć, że zbliża się chwila, kiedy front nasz ukraiński uleże się z bolszewickim i że Ukraina i wschodnia Galicja połączą się z Radą Sowieców.

Kapitan Ventury /Włoch/ wyraził pewne obawy, co do bolszewizmu we Włoszech, zauważył on przytem, że obecnie we Włoszech znajduje się masa bezrobotnych i głodnych. Nadmieniał przytem, że wypowiedzenie wojny przez Włochy Jugosłowianom, jest równoznaczne z rozpoczęciem się rewolucji socjalnej we Włoszech.

Z Warszawy wyjechali następujący członkowie misji franc: pułk. Jacobi, do Pragi pułk. de Renty do Lwowa, kpt. Dupont, kpt. Duclos i por. Simon do Krakowa, a następnie do Lwowa.

W sprawie wojsk gen. Hallera dowiadujemy się, że część wojsk kwaterujących obecnie we Włoszech ma być przywieziona przez koleje północne włoskie i Wiedeń. Co się zaś tyczy transportów z amunicją i zapasami to cały zapas korpusu ma być tą drogą sprowadzony.

W Warszawie znajduje się obecnie pułk. Sayet, który ma na celu wywiady. Jako pomocnicy jego są: żona pułk. Sayet i wytrawny szpieg pani Lalande. Pierwsi mieszkają w hoł. Bristol, pani Lalande zaś na ul. Kanonja Nr. 4 u adwokata Patka.

Dani Sayet jest żołnierzem francuzkim i felczerem i ma zamiar pracować w szpitalach, co jej ułatwi niezmiernie nawiązanie kontaktu z wojskowymi francuzkami polskimi.

Oprócz powyższych znajduje się w Warszawie p. Matter, która jest w randze porucznika wojsk francuzkich i posiada odznakę "Croix de guerre". Sytuacja jej narazie u nas upozorowana jest zamiarem organizowania kasyn żołnierskich na sposób francuzkich. Jest ona rozwódką Amerykanką i jakoby kiedyś milionerką, obecnie kobietą bardzo zamożną. Zamiarem jest, oile nam się zdaje, nietyle wywiady, ile wpływ na żołnierza. W kwestji urządzenia kasyn poć - zumiewa się z osobami naszej arystokracji, jak np. ks. Czetwertyńska. Uważałbym zd. odpowiednio, aby p. Lalande otoczył odpowiednią opieką.

Za zgodność ddpisu:

Otrzymują: Naczelne Dowództwo W.P......I
 Szef Sztabu Generalnego.....I
 Min.Spraw Zagranicznych.....I
 Min.Spraw Wojskowych (Podpułkownik Rybak).....I
 Rezerwa.....I
 Kancelaria.....I

571/5.

Razem 6 egzemplarzy.....6.

ŚCIŚLE TAJNE
 Trzymać pod zamknięciem

SPRAWOZDANIE KWATERY ATTACHÉS.

Przyjazd
 Gen. Henrys.

Przyjazd Gen. Henrys., spodziewany jest 4 Kwietnia.

Podług wszelkich prawdopodobieństw, Gen. Henrys przyjedzie jedynie ze swym Adjutantem, w celu zrobienia wywiadów na miejscu i dopiero mając pewne dane, powróci do Paryża, aby tam utworzyć swój Sztab.

Wielkość tego Sztabu, narazie określaną jest różnie i waha się od 10 do 50 Oficerów. Jednakowoż, wszystko to będzie uzależnione od rezultatów Konferencji i umów do-
 konanych wojskowych, mających się dokonać między rządem Francuskim a naszą przyszłą specjalną delegacją w Paryżu.

Gen. Henrys na ogół ma opinię człowieka nadzwyczaj dziel- nego, który w swej osobie łączy wybitne zdolności dyploma- ty, jak i również i strategika. Jest on człowiekiem zupełnie niezależnym od stronnictw politycznych, Metro- polji ani też wpływów. Uważany jest we Francji, jako człowiek nadzwyczaj zdolny. Jest on jednakowoż gwiazdą, która wypłynęła na firmament wojskowości tylko podczas wojny. Większą część wojny spędził w Marokko, a ostatnio był pomocnikiem Gen. Franchet D'Espèry i dowodził gru- pą wojsk.

Towarzysko człowiek wykwintnie ułożony i umiejący ocza- rowywać otoczenie. Szczególną sympatją cieszy się wśród niższych oficerów Armji Francuskiej. Natomiast wzbudza pewną zazdrość wśród Starszyszy i jak na przykład Gen. Ni-

sel czuje w nim poważnego przeciwnika pomimo dużej sympatii i poparcia ze strony Foch'a.

Jako zakończenie jego charakterystyki, dodać należy, że jest doskonałym organizatorem, zupełnie niezależnym, nawet samowolnym, ogromnej odwagi, rzutkości i kolosalnej energii.

Otocza się ludźmi podobnymi sobie. Najbliższymi jego współpracownikami są: Ekspert Esangon (Pułk.) i Pułk. Valendy. Jeden i drugi bezwzględnie wybitni ludzie, i odpowiadający swemu Szefowi, zdolnościami, odwagą, i niezależną postawą.

Jak nam opowiadał jeden z Korespondentów, ludzie ci w wypadku, kiedy najbliżsi Naczelnicy ich nie chcieli wypełnić rzuconych przez nich projektów, bezpośrednio zgłaszali swoje dymisje do Rządu, który jednakowoż przez wzgląd na ich wybitne zdolności, przyjmowane nie były.

Pralon.

Bowiedzieliśmy się, że do Polski, jako Ministre plénipotentiaire Francji, ma być naznaczony Pralon, urzędnik Min. Spr. Zagran. Pralon jest człowiekiem wybitnych zdolności, zupełnie niezależnym, z poglądów rzeczywisty demokrata i republikanin. Podczas wojny był dwa razy używany dla wypełnienia trudnych zadań dyplomatycznych, które uskutecznił z najzupełniejszym powodzeniem. Z początku, wysłano go do uregulowania Stosunków ze Szwajcarią, które były napięte i złe. Wywiązał się z tego wysmienicie, ale zagwarantowawszy sobie uprzednio zupełną swobodę działania i niezależność od Metropolji. Nieraz stawiał najostrejsze warunki swoim Szefom i wymagał bezwzględnego podporządkowania się jego poglądom, które umocowane były na dokładnem zbadaniu sytuacji na miejscu i bystrem orjentowaniu się. Po wypełnieniu Misji w Szwajcarii, został powołany do analogicznego zadania w Holandji, gdzie z równem powodzeniem potrafił zwalczyć wszelkie trudności. Obecnie jest człowiekiem predystynowanym do specjalnie odpowiedzialnych i trudnych Misji.

Jest człowiekiem bardzo zamożnym przez żonę, pochodzącą z dobrej, przemysłowej rodziny z nad Loire' y. Grande dame, lubią-

ca życie światowe, nie łatwa w stosunkach towarzyskich, wyniosła, politykę się nie interesuje i wpływa w tych sprawach na męża ~~nie~~ nie posiada. Z resztą Pralon jest bezwzględny i kategoryczny w swoich wnioskach i postanowieniach. Personel dobiera sobie sam. Najpewniej sekretarzem jego zostanie Dulon, b. Sekretarz Ambasady w Petersburgu, wskazany jest z tego właśnie powodu, a także dlatego, że podczas pobytu Pralon w Szwajcarii i Holandji codzienne raporty, telefonogramy, radjodepesze odbierali w Min. Spraw Zagranicznych od Pralon, Du Testa, i Dulon, czyli Dulon będzie ten pierwszy człowiek, który przyjdzie na myśl Pralon, albowiem zna go już od dwóch lat i właściwie z nim współpracuje. Dulon jest zdolny młody człowiek, był drugim sekretarzem, podczas Paleologue'a w Petersburgu. Kiedy pierwszy sekretarz hr. de Chambron po przyjeździe Noulens'a opuścił Petersburg i wyjechał do Waszyngtonu, Dulon został pierwszym sekretarzem. Jest to człowiek ambitny, trochę karierowicz, obawiający się zawiłych spraw, które mogłyby go pośrednio skompromitować, podejrzliwy i ostrożny; Rosję zna, związany jest raczej z Rosją reakcyjną. W stosunkach dosyć trudny. Jako na drugiego współpracownika Pralon, wskazują na hr. de Robien, Sekretarza Noulensa.

NAZEBELNE DOWODSTWO WOJSK POLSKICH
ADJUTANT GŁÓWNY

L. D. 521/5 29/III 1919 r.

Wydruk

duże się masę bezrobotnych i głodnych.

Nadmienić przy tem, że wypowiedzenie wojny przez Włochy Jugosłowianom, jest równoznaczne z rozpoczęciem się rewolucji socjalnej we Włoszech.

Z Warszawy wyjechali następujący Członkowie Misji Francuskiej: Pułk. Jacobi, do Pragi, Pułk. de Renty do Lwowa, Kapitan Dupont, Kap. Duclos i Por. Simon do Krakowa a następnie do Lwowa.

W sprawie wojsk generała Hallera dowiadujemy się ze część wojsk kwaterujących obecnie we Włoszech ma być przywiziana przez koleje północne włoskie i Wiedeń. Co się zaś tyczy transportów z amunicją i zapasami to cały zapas korpusu ma być tą drogą sprowadzony.

W Warszawie znajduje się obecnie pułk Sayet który ma na celu wywiady. Jako pomocnicy jego są pułk. Sayet i wytrawny szpieg pani Lalande. Pierwsi mieszkają w hotelu Bristol, pani Lalande zaś na ul. Kanonja Nr. 4 u adwokata Patka.

Pani Sayet jest żołnierzem francuskim i felczerem i ma zamiar pracować w szpitalach, co jej ułatwi niezmiernie nawiązanie kontaktu z wojskami polskimi.

Oprocz powyższych znajduje się w Warszawie pani Matter, która jest w randze porucznika Wojsk Francuskich i posiada odznakę "Croix de guerre". Sytuacja jej u nas na razie upozorowaną jest zamiarem organizowania Kasyn Żołnierskich na sposób Francuskich. Jest ona rozwódką Amerykanką, i jakoby kiedyś miljonerką, obecnie kobietą bardzo zamożną. Zamiarem jest o ile nam się zdaje nie tyle wywiady o ile wpływ na żołnierza. W kwestji urządzenia Kasyn porozumiewa się z osobami naszej arystokracji jak na przykład Ks. Czetwertyńską.

Uważałbym za odpowiednie, aby Panią Lalande otoczyć odpowiednią opieką.

MACIEJ BOWODZKI WOJSK POLSKICH
ADJUTANT GENERALNY

L. D. 570/9 dnia 28 / III 1919 r.
załącz. Wydział.

Kwa.3115/VI.

Ścisłe tajne.SPRAWOZDANIE KWATERY ATTACHES:PRZYJAZD GEN. HENRYS.

Przyjazd gen. Henrys spodziewany jest 4 kwietnia. Według wszelkich prawdopodobieństw, gen. Henrys przyjedzie jedynie ze swym adjutantem, w celu zrobienia wywiadów na miejscu i dopiero mając pewne dane, powróci do Paryża, aby tam utworzyć swój Sztab. Wielkość tego Sztabu narazie określaną jest różnie i waha się od 10 do 50 oficerów. Jednakoż wszystko to będzie uzależnione od rezultatów konferencji i umów wojskowych, mających się dokonać między rządem franc. a naszą przyszłą specjalną delegacją w Paryżu.

Gen. Henrys naogół ma opinię człowieka nadzwyczaj dzielnego, który w swj osobie łączy wybitne zdolności dyplomaty, jak również i strategika. Jest on człowiekiem zupełnie niezależnym od stronnictw politycznych, Metropolji ani też wpływów. Uważany jest we Francji jako człowiek nadzwyczaj zdolny. Jest on jednakowoż gwiazdą, która wypłynęła na firmament wojskowości tylko podczas wojny. Większą część wojny spędził w Marokko, a ostatnio był pomocnikiem Gen. Franchet d'Espéry i dowodził grupą wojsk.

Towarzysko człowiek wykwintnie ułożony i umiejący oczarowywać otoczenie. Szczególną sympatją cieszy się wśród niższych oficerów armji franc. Natomiast wzbudza pewną zazdrość wśród Starszyny, jak np. gen. Niessel czuje w nim poważnego przeciwnika pomimo dużej sympatji i poparcia ze strony Foch'a.

Jako zakończenie jego charakterystyki dodać należy, że jest doskonałym organizatorem, zupełnie niezależnym, nawet samowolnym, ogromnej odwagi i rzutkości i kolosalnej energii. Otacza się ludźmi podobnymi sobie. Najbliższymi jego współpracownikami są: Ekspert Bsancon /pułk./ i pułk. Valendy. Jeden i drugi bezwzględnie wybitni ludzie i odpowiadający swemu szefowi zdolnościami, odwagą i niezależną postawą. Jak nam opowiadał jeden z korespondentów, ludzie ci w wypadku, kiedy najbliżsi nacelnicy ich nie chcieli wypełnić rzucanych przez nich projektów, bezpośrednio zgłaszali swoje dymisje do Rządu, który jednakowoż przez wzgląd na ich wybitne zdolności, przyjmowane nie były.

PRALON.

Dowiedzieliśmy się, że do Polski, jako Ministre plenipotentiairs Francji, ma być naznaczony Pralon, urzędnik Min. Spr. Zagr. Pralon jest człowiekiem wybitnych zdolności, zupełnie niezależnym, z poglądów rzeczywisty demokrata i republikanin. Podczas wojny był dwa razy używany dla wypełnienia trudnych zadań dyplomatycznych, które uskutecznił z najzupełniejszem powodzeniem. Z początku wysłano go do uregulowania stosunków ze Szwajcariją, które były napięte i złe. Wywiązał się z tego wysmienicie, ale zagwarantowawszy sobie uprzednio zupełną swobodę działania i niezależność od Metropolji. Nieraz stawiał najostrożniejsze warunki swoim Szefom i wymagał bezwzględnego podporządkowania się jego poglądom, które umocowane były na dokładnem zbadaniu sytuacji na miejscu i bystrem orjentowaniu się. Po wypełnieniu Misji w Szwajcariji został powołany do analogicznego zadania w Holandji, gdzie z równem powodzeniem potrafił zwalczyć wszelkie trudności. Obecnie jest człowiekiem predstynowanym do specjalnie odpowiedzialnych i trudnych misji.

Jest człowiekiem b. zamożnym przez żonę, pochodzącą z dobrej przemysłowej rodziny z nad Loire'y. Grande dame, lubiąca życie światowe, nie łatwa w stosunkach towarzyskich, wyniosła, polityką się nie interesuje i wpływu w tych sprawach na męża nie posiada. Zresztą Pralon jest bezwzględny i kategoryczny w swoich wnioskach i postanowieniach. Personel dobiera sobie sam. Najpewniej sekretarzem jego zostanie Dulon, b. sekretarz Ambasady w Petersburgu, wskazany jest z tego właśnie powodu, a także dlatego, że podczas pobytu Pralon w Szwajcariji i Holandji codzienne raporty

telefonogramy, radjodepesze odbierali w Min. Spr. Zagr. od Pralon, Du Tasta i Dulon, czyli Dulon będzie ten pierwszy człowiek, który przyjdzie na myśl Pralon, albowiem zna go już od dwóch lat i właściwie z nim współpracuje. Dulon jest zdolny młody człowiek, był drugim sekretarzem podczas Paleologae'a w Petersburgu. Kiedy pierwszy sekretarz, hr. de Chambron po przyjeździe Noulens'a opuścił Petersburg i wyjechał do Waszyngtonu, Dulon został pierwszym sekretarzem. Jest to człowiek ambitny, trochę karierowicz, obawiający się zawiłych spraw, które mogłyby go pośrednio skompromitować, podejrzliwy i ostrożny. Rosję zna, związany jest raczej z Rosją reakcyjną. W stosunkach dosyć trudny. - Jako na drugiego współpracownika Pralon wskazują na hr. de Robien, sekretarza Noulensa.

Za zgodność odpisu: